

INBJUDNINGSSKRIFT

TILL

FILOSOFIE DOKTORS-PROMOTION

OCH

DEN DERMED FÖRENADE FESTLIGHET,

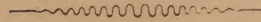
HVARMED FILOSOFISKA FAKULTETEN

HÖGTIDLIGHÅLLER MINNET AF PROMOTIONEN 1829,

MÅNDAGEN DEN 31 MAJ 1880,

AF

FAKULTETENS DEKANUS.

LUND 1880,
FR. PERLINGS BOKTRYCKERI OCH STILGJUTERI.

Innevarande år skulle efter de under en lång tidsföljd också i lag bestämda trienniiperioderna vara tidpunkten för en af dessa högtidliga Filosofie Doktors-promotioner, som länge utgjort ett betydelsefullt moment i vårt Svenska Universitetslif och hvar till vid utlandets högskolor knappast finnes något motsvarande.

Hvad som ej minst bidragit till det lifliga intresse, hvarmed dessa promotionsfester såväl af Universitetet sjelft som af den utom stående allmänheten omfattats, är det sammanhang, hvari de länge ställts med de ett halft århundrade tidigare hållna, i det de ännu kvarlevande bland de dervid promoverade till jubeldoktorer kreerats, på samma gång de unga kandidaterna efter öflig sed doktorsinsignierna emottagit.

Den promotion, med hvilken den under år 1880 infallande skulle på detta sätt sammanhöra, är den äfven i andra afseenden så särskildt minnesvärda af år 1829 ¹⁾.

Emedlertid hafva, som väl är bekant, förhållandena med afseende på våra gamla promotionsfester blifvit väsendtligen andra än de förr varit. Utan afseende på de ofta upprepade skälen för och mot promotionernas fortsatta bibehållande, var det, såsom väl är bekant, i första hand den ändrade examensordningen af 1870 med kandidatexamen utbytt mot på en gång kandidat- och licentiatexamen, hvarigenom, på samma gång den senare ej behöfde betraktas som den förras sjelfskrifna fortsättning och afslutning, promotionsfrågan åtminstone så till vida inträdde i ett nytt skede af sin utveckling, att det tydligen, under sådana förhållanden minskade antalet af till promotion berättigade, såsom redan i det första promotionsprogrammet på 1870-talet blef särskildt framhållet, måste antagas medföra en i samma mån minskad benägenhet för promotionernas

¹⁾ Då mellantiden utgöres af 17 triennier, kommer den tydligen alltid att med ett år öfverskrida det halfva århundradet.

anställande på förut öfligt sätt. Det afgörande steget togs dock först, då med de nya universitets-statuterna af 1877 den bestämda tidsföljden, hvari promotionerna skulle efterträda hvarandra, ej längre blef i lag föreskrifven, och på samma gång åt fullkomligt tillfälliga omständigheter öfverlåtet att afgöra, huruvida Filosofie Doktorspromotionerna, sådane de af föregående generationer till oss öfverlemnats, öfverhufvudtaget skola efter detta förekomma eller icke.

Enligt de nya statuterna medgifves dem, som genom aflagda prof gjort sig berättigade till Doktorsgradens vinnande, att till doktorer promoveras, "an-tingen med lämplig högtidlighet då de dertill i tillräckligt antal sig anmäla, eller ock så, att de vid läsårets slut å dag, som Fakulteten utsätter, af vederbörande dekanus till doktorer offentligen utnämnas."

Promotionen af 1877 blef också, såsom ock af årets promotor såsom sannolikt angafs, den sista med fullkomligt bibehållande af den gamla ordningen, utan afseende på de mer eller mindre oväsendtliga förändringar i ceremonielet, som tid efter annan förekommit, och hvarpå promotionen såsom högtidlighet betraktad i allmänhet snarare vunnit än förlorat.

Hade den gamla ordningsföljden äfven derefter fortfarit, skulle vid promotionen 1880, jubelpromotionen till 1829, antalet promovendi utgjort till det aldra minsta 19. Då alldeles samma tal tidigare förekommit omkring 10 år före den nya examensordningens införande, skulle således väsendtliga hinder ej från denna sida mött i fråga om promotions anställande efter det förra af de två alternativen, eller, såsom dermed synes vara afsedt, med förr öflig högtidlighet.

På grund af derom under vårterminens lopp hos Fakulteten gjord ansökan måste emedlertid promotion anställas förlidet år, således första gången med brytande af den gamla tidsföljden. Ehuru närmast afsedd att vara och också i programmet betecknad som doktorsutnämning och icke som promotion i gammal mening, hade dock det under sådana förhållanden rätt betydliga antalet (14) promovendi till naturlig följd, att flertalet af de vid de gamla promotionerna sedvanliga högtideligheter äfven härvid förekommo, om också med de modifikation, t. ex. i fråga om platsen för sjelfva aktens utförande, hvartill omständigheterna föranledde. Det ej minst viktiga momentet, jubeldoktorernas närvaro, felades dock, då den långt framskridna tiden ej medgaf deras tillkallande, hvartill, då promotion en gång skulle försiggå, visserligen anledning ej saknats, lika litet som det önskvärda deri blef af Fakulteten förbisedt.

Då sålunda ännu ej ett år förflutit, sedan promotion senast hölls, kunde af lätt insedda skäl i antalet af dem, som sedan dess aflagt sina doktorsprof,

för ingen del finnas någon anledning till högtidligare promotions anställande under innevarande år. Man skulle haft att välja mellan ingen promotion, så vidt ej särskildt på sådan yrkats, eller enkel utnämning i detta ords strängare bemärkelse med diplomets öfverlemnande inför sittande Fakultet.

Men Fakulteten kunde ingalunda på grund häraf räkna sig som fritagen från den skyldighet, som visserligen ingen skrifven lag men fäderneärfd sed densamma ålade, att nu, då tiden dertill ovillkorligen var inne, till emottagande af en ny lager inbjuda de ännu qvarlevande bland dem, som 1829 promoverades och således innevarande år efter gammal ordning skulle som jubeldoktorer helsas.

Med beslutet härom följde också såsom en naturlig konsekvens beslutet om promotions anställande, för så vidt högtidligheterna dervid kunde göras oberoende af det i hvad fall som helst ringa antalet af dem, som, efter hvad förutses kunde, komme att sig dertill anmäla.

Det var dock härutöfver ännu ett särskildt minne, som ej mindre ovillkorligt måste i Fakultetens erinring återkalla samma 1829 års promotion, och med om möjligt ännu mera bjudande makt mana henne att, så vidt på henne ankom, ej låta tidpunkten för den promotion gå spårlöst förbi, som till densamma skulle anslutit sig som jubelpromotion — minnet af den välbekanta episod af densamma, då *Esaias Tegnér* satte lagerns krona på *Adam Oehenschlägers* hufvud.

Det var alltså det genom tillfälligheternas spel underligt sammanflätade minnet af den Skandinaviska nordens båda största skalder, hvilka ej endast samtiden erkände såsom de första hvar i sitt land, som dittills framträd, utan till hvilka också vi i våra dagar ett halft århundrade senare blicka med vördnad tillbaka, såsom bärarne framför alla andra af den nordiska diktningens glansperiod; å ena sidan Frithiofs sångare, hvars skalderykte ännu ofördunkladt flyger öfver världen; han, som vi här glädja oss att framför andra kunna räkna som vår; som, liksom vi efter honom, år efter år, när sommarsolen vändt åter till våra bygder, njutit af slagskuggorna under Lundagårdens väldiga kastanjträn eller på Helgonabacken, med jätten, som haft sin kula derunder, ryktbar vorden genom honom — för visso oftare än vi nu, då sedan dess så många andra "doftande lunder" hunnit uppväxa omkring oss — af blicken emot hafvets blånande strimma i vester eller mot slätten österut med dess "hvita kyr-

kor skymtande fram ur säden"; han som här lefvat och verkat såsom hoppgifvande lärjunge och som älskad och beundrad lärare; som här diktade de sånger, med hvilka hans rykte föddes och med hvilka det för all framtid skall lefva, så länge svenskt tungomål höres; åt hvars minne vi här förvarat den oansenliga byggnaden i närheten af den då föga betydande gata, der våra dagars penningskapande prosa nu som bäst bygger sina palatser, men mot hvilka den i all sin litenhet framstår endast så mycket större, därför att det var der han bodde, der Axel och Gerda och så många andra af hans sångmörs alster först sågo dagen; med ett ord, på en gång vår Carolinska högskolas förste son och bland Sveas skalder den erkändt förste, hvars i bronsen förevigade bild därför möter främlingen här, på platsen, som efter honom tagit namn, tätt invid Lunda-gård, ställd att vittna för kommande släkten om värdet och betydelsen för hela vårt Svenska folk af det lifsarbete han utfört i dess tjänst, och på samma gång, att det varit vårt universitet och vårt samhälle, som de viktigaste skedena af detsamma närmast tillhörde; — och å andra sidan Hakons och Aladdins sångare, hvars outtömliga skaldeåder lät diktens blommor välla fram med en rikedom, hvartill väl sällan annars sökes en motsvarighet; som, vägled af skaldens slagruta, visste att framleta och för sitt folk fruktbargöra den fornnordiska sagans länge undangömda, ännu visserligen otömda rikedomar; den främste skaparen af det Danska dramat, en diktart, för hvilken vår Svenska sångmö synes en gång för alla sakna anlag af högre ordning; med ett ord, den Danske sångaren, för hvilken Tegnér, honom sjelf visserligen ej minst till berömmelse, med aktning och beundran böjde sitt hufvud och vid tillfället i fråga, med lagern som symbolen för hvad i de välbekanta orden uttalades, nedlade sin hyllningsgärd, egnad den nordiske sångarekungen; hvars bild i bronsen nu möter oss i kungastaden på andra sidan sundet tätt invid det den Danska konstens tempel, åt hvilket hans lifs gerning i första rummet var egnad, ett vittnesbörd slägte efter slägte om betydelsen af den rika insats, han å sin sida gjort i sitt folks kulturlif.

Det är öfverflödigt att här erinra om de närmare omständigheterna vid denna minnesvärda episod, de tillfälligheter, hvaraf den framkallats, eller betydelsen af de konsekvenser, som deraf kunna härledas, hvad som föranledde, att de båda skalderna här möttes vid den Carolinska lagerfesten, eller huru det dervid dem emellan timade kunde blifva uppslaget till alla dessa s. k. skandinaviska möten, hvarigenom det "söndringens tid är förbi" till sist kunde blifva till full sanning, som då profetiskt uttalades i helsningsorden till sångarbro-

dren med de "beslägtade toner" och sedan dess af Svensk och Dansk så ofta upprepats.

Det är så mycket mera öfverflödigt att härom erinra, som icke endast i enlighet med de af Fakulteten träffade bestämmelser det *Tegnér-Oehlenschlägerska minnet* från promotionen 1829 skall utgöra ett hufvudföremål för öfvermorgonens festlighet, utan ock uppdraget att närmare utveckla hvad i detsamma innebäres, blifvit öfverlemnadt åt och emottaget af den bland Fakultetens medlemmar, som visserligen bättre än någon annan skall veta att tolka dess betydelse, målsmannen för det Fakultetens läroämne, inom hvars vida ram också skaldernas konst inrymmes, forskaren framför alla andra nu lefvande i den Svenska diktningens häfder, och sjelf en verksam deltagare i det skandinaviska förbrödringsarbetet, hvori den andel Lund tagit ingalunda är den minsta.

Det är sålunda framför allt en minnenas fest, hvartill allmänheten härmed inbjudes, en minnesfest i den dubbla mening, hvartill promotionen 1829 föranleder, såväl i och för sig med närmast afseende på dem, som sjelfva en gång personligen deri deltog och nu uppmanats att efter ett halft sekels förlopp till den gamla lärostaden återvända för att ånyo derom erinras; och å andra sidan såsom den der i vårt Universitets historia inskrifvit en minnesruna, som i all sin tillfällighet skall städse blifva en af de dyrbaraste erinringarne från den tid i vårt århundrades början, då Frithiofs och Sveas skald tillhörde vårt Universitet, såsom det visserligen ej minst betydelsefulla moment deraf, då han härifrån, om också till sin embetsställning ej längre en af de våra, så, som endast på en gång fosterlandsvännen och skalden det förmådde, lät impulsen utgå till den så länge fördröjda närmare anslutningen mellan Nordens folk.

Det egentliga festtalet med detta särskilda minne till sitt föremål kommer att hållas af Professorn i Æsthetik, Konst- och Literatur-Historia, en af de Aderton i Svenska Akademien *Gustaf Ljunggren*.

Den Filosofie Doktorspromotion, som derefter följer och som af förut angifna nära liggande skäl ingalunda kan göra anspråk på att i någon mån motsvara en af dessa gamla promotionsfester, hvaraf den skulle utgöra en svag erinring, skall i enlighet med af Kanslern stadfästadt beslut af undertecknad i egenskap af Fakultetens Dekanus utföras, och kommer den egentliga akten att inledas med några ord om *våra Fil. Doktorspromotioners ursprung och betydelse*.

Vid promotionen 1829 var Chemiæ Professorn *Jonas Albin Engeström* promotor.

Den inbjudningsskrift till promotionsfesten, som af promotor utfärdades, är derutinnan särskildt anmärkningsvärd, att den — eget nog, som ett af bevisen för det erkännande, som af gammalt lemnats åt naturvetenskapernas betydelse som bildningsmedel — meddelar en summarisk öfversigt öfver alla de Fil. Doktorspromotioner vid vårt Universitet, hvaraf densamma föregåtts, med uppgift på promotor, primus och ultimus med deras viktigaste lefnadsdata samt antalet promoti. Då nu ett halft sekel sedan dess förflutit och då dertill kommer, att en afgörande vändpunkt i våra promotioners historia nu synes hafva inträdd, har jag trott det ej skulle sakna sitt intresse, om enahanda förteckning, fullföljd ända till närvarande tid, om också i väsendtligen förkortad form, här meddelades.

Filosofie-Doktors-promotionerna vid Lunds Universitet.

	Promotor.	Primus.	Ultimus.	Promoti.
1. $\frac{28}{1}$ 1670.	C. Hahn.			14.
2. $\frac{28}{1}$ 1688.	Andr. Stobæus.	Canutius.		15.
3. $\frac{28}{11}$ 1692.	Joh. Lundersten.			28.
4. $\frac{5}{12}$ 1698.	Andr. Riddermark.			33.
5. $\frac{26}{1}$ 1706.	Haquin Stridsberg.			24.
6. $\frac{11}{12}$ 1719.	Conrad Qvensel.	L. Bützov.		34.
7. $\frac{24}{8}$ 1723.	C. Schultén.	M. Frodelius, Ög.	Silertz.	33.
8. $\frac{8}{12}$ 1726.	M. Rydelius.			27.
9. $\frac{19}{6}$ 1730.	M. Rydelius.	E. Lang, Sdrm.		33.
10. $\frac{10}{6}$ 1734.	Arvid Möller.	A. Westring, Upl.		55.
11. $\frac{15}{8}$ 1738.	Kilian Stobæus.	C. J. Benzelius.	Joh. Hjelm, Sm.	71.
12. $\frac{27}{6}$ 1741.	Daniel Menlös.	Jonas Hjelm, Sm.		62.
13. $\frac{18}{6}$ 1745.	G. Harmens.	G. E. v. Bildstein, Stkh.		65.
14. $\frac{21}{6}$ 1748.	N. Stobæus.			46.
15. $\frac{4}{7}$ 1751.	Sven Bring.	P. O. Osander, Sm.		45.
16. $\frac{22}{6}$ 1754.	Joh. Nelanders.			47.
17. $\frac{23}{6}$ 1757.	L. Liedbeck.	C. Nyren, Ög.		40.
18. $\frac{20}{6}$ 1760.	S. J. Munthe.	D. Widegren, Sm.		40.
19. $\frac{19}{6}$ 1763.	L. Laurell.	M. Klintin, Sm.	E. M. Duker, Sm.	32.
20. $\frac{23}{6}$ 1766.	J. H. Burmeister.	Th. Weideman, Sk.	A. J. Retzius, Sk.	27.
21. $\frac{29}{6}$ 1768.	E. G. Liedbeck.	L. Anderson Synnreberg, Vg.	A. Broman, Sm.	75.
22. $\frac{23}{6}$ 1772.	C. B. Trozelius.	A. Lidtgren, Vg.	A. F. Kjellin, Verml.	41.
23. $\frac{23}{6}$ 1775.	Chr. Wollin.	C. A. Schlyter, Blek.	A. Hylander, Vg.	40.
24. $\frac{23}{6}$ 1778.	N. Schenmark.	A. W. Ekebom, Gb.	C. Edberg, Sk.	40.
25. $\frac{23}{6}$ 1781.	A. P. Stobæus.	C. Runkrantz, Kalm.	J. Alexandersson, Ög.	40.

	Promotor.	Primus.	Ultimus.	Promoti.
26. $\frac{23}{6}$	1784. E. S. Bring.	P. O. Bruhn, Gb.	M. Lammerus, Sm.	40.
27. $\frac{23}{6}$	1788. G. Sommelius.	E. P. Älf, Ög.	A. G. Lemchen, Sm.	45.
28. $\frac{23}{6}$	1790. Mathias Norberg.	P. Ulmgren, Sm.	M. Stolz, Sk.	40.
29. $\frac{22}{6}$	1793. Matheus Fremling.	S. J. Collin, Sm.	A. C. Kullberg, Sk.	59.
30. $\frac{23}{6}$	1796. L. P. Munthe.	Elof Tegnér, Verml.	L. J. Engeström, Sk.	65.
31. $\frac{22}{6}$	1799. A. Jah. Retzius.	J. L. Wickelgren, Sm.	M. Jacobsson, Kalm.	40.
32. $\frac{23}{6}$	1802. P. Tegman.	Esaias Tegnér, Verml.	M. Lagerlöf, Verml.	34.
33. $\frac{23}{6}$	1805. Joh. Lundblad.	O. J. Lagerheim, Vg.	P. Granstrand, Sm.	43.
34. $\frac{23}{6}$	1808. A. Lidbeck.	A. Hagelberg, Sm.	J. B. Kallenberg, Sk.	70.
35. $\frac{21}{6}$	1811. N. H. Sjöborg.	Joh. Blomstrand, Sm.	B. Bergqvist, Bl.	60.
36. $\frac{22}{6}$	1814. F. J. Cederschiöld.	A. G. Elfström, Kalm.	J. Ekelund, Gb.	56.
37. $\frac{21}{6}$	1817. C. E. Kjellin.	J. Ekstrand, Sm.	C. J. Hill, Ög.	29.
38. $\frac{22}{6}$	1820. Esaias Tegnér.	Joak. Åkerman, Sk.	M. S. Malmström.	37.
39. $\frac{20}{6}$	1823. C. F. Fallén.	A. Sandberg, Kalm.	C. G. Berlin, Sk.	42.
40. $\frac{23}{6}$	1826. Carl Ad. Agardh.	Nils Lindgren, Sm.	O. G. Billberg, Sk.	40.
41. $\frac{23}{6}$	1829. J. A. Engeström.	Hans Magnus Melin, Sk.	P. Johansson, Sm.	46.
42. $\frac{23}{6}$	1832. A. O. Lindfors.	Joh. G. Ek, Sm.	P. E. Oseen, Sm.	42.
43. $\frac{23}{6}$	1835. J. Brag.	N. P. Ljunggren, Kalm.	N. V. v. Düben, Frih.	36.
44. $\frac{23}{6}$	1838. E. S. Bring.	E. J. Rietz, Sk.	W. G. Wetter, Sm.	50.
45. $\frac{23}{6}$	1841. C. G. Brunius.	M. F. Brag, Sk.	V. Flensburg, Sk.	35.
46. $\frac{22}{6}$	1844. B. M. Bolmér.	J. A. Ahlander, Sm.	S. K. Peterson, Bl.	71.
47. $\frac{22}{6}$	1847. C. A. Hagberg.	B. P. A. Hjelmqvist, Sm.	A. Bruzelius, Sk.	37.
48. $\frac{22}{6}$	1850. C. J. Hill.	C. W. Blomstrand, Sm.	S. Borgström, Sk.	45.
49. $\frac{23}{6}$	1853. S. Nilsson.	A. Rundbäck, Sm.	Chr. Cavallin, Sk.	68.
50. $\frac{31}{5}$	1856. J. G. Ek.	J. L. Stenberg, Sk.	J. Hagerlöf, Sk.	36.
51. $\frac{1}{6}$	1859. N. J. Berlin.	A. Z. Collin, Sk.	C. Chr. Herslov, Sk.	19.
52. $\frac{31}{5}$	1862. J. G. Agardh.	Th. Wisén, Kalm.	M. J. J. Weibull, Sk.	21.
53. $\frac{7}{4}$	1865. C. J. Tornberg.	E. H. V. Tegnér, Sk.	J. O. Rosenberg, Sk.	31.
54. $\frac{29}{5}$	1868. A. Nyblæus.	E. F. Gustrin, Vg.	C. M. A. I. Falk, Sk.	34.
55. $\frac{3}{6}$	1871. G. Ljunggren.	V. P. Jung, Gb.	C. M. Zander, Sm.	20.
56. $\frac{3}{6}$	1874. C. W. Blomstrand.	N. O. Holst, Bl.	S. J. Cavallin, Sk.	35.
57. $\frac{6}{6}$	1877. A. T. Lysander.	A. Lindstedt, Dalk.	R. M. Wickberg, Sm.	21.
58. $\frac{21}{5}$	1879. A. V. Bäcklund.			14.

Vi finna, att med afseende på tidsföljden mellantiden mellan promotionerna under det första halfva århundradet var helt och hållet tillfällig, 4, 6, 8 ända till 13 år, under de två derpå följande årtiondena endast vexlande mellan 4, som visade en omisskännelig tendens att bli det normala, och 3 år, hvarefter 3-talet blef ovillkorlig regel. Hvad med afseende på promotorerna nu inträffat, tydligen ett nytt brott mot förut bestående ordning, beroende derpå, att äfven sättet för promotors utseende blifvit ett annat än förut, eller att samma person vid två olika promotioner (1874, 1880) som promotor fungerar,

har visserligen en gång förr (1723, 1726) inträffat, men ingalunda, som man kunde förmena, därför att ännu ej i detta hänseende fullt stadgad ordning blifvit införd. Orsaken var rent tillfällig, i det Prof. Magnus Rydelius 1723 fungerade som promotor i sin broder Andreas Rydelii ställe, 1726 deremot såsom sjelf i laga ordning dertill utsedd. För att andra gången komma i tur efter omloppets utgång, har tjenstetiden varit för kort. Äfven i fråga om primatet kunde det nu på sista tiden förekommande anses visa tillbaka till universitetets tidigaste period med ännu så att säga outvecklade plägseder och bruk. Det torde dock vara utom allt tvifvel, att de felande namnen på primus och ultimus vid flera af de tidigare promotionerna ingalunda berott derpå, att sådana ej blifvit utsedda, utan endast på bristfälligheten i de uppgifter, som legat till grund för den meddelade öfversigten. I hvad fall som helst är visst, att det vid förra årets promotion, så långt fullständigare urkunder gå, var första gången, som tillsättande af hedersrummen, ett af hufvudmomenten vid våra gamla promotionsfester, ej förekommit. Om för framtiden årliga doktorsutnämningar blifva regel utan allt afseende på de åtminstone till 1928 återkommande perioderna för jubeldoktorernas tillkallande, skulle tydligen denna gamla sedvänja, liksom alla andra för våra hittills varande promotioner betecknande, för alltid tillhöra det förflutna.

Aldra mest vid tanken på hufvudföremålet för dagens festlighet kan man i fråga om hedersrummen knappast undgå att uppmärksamma återkommandet af namnet Tegnér i primus-raden 3 särskilda gånger, skalden sjelf, den äldre brodern Elof, hvars minne han besjungit, och sonsonen Esaias, som nu pryder en lärostol vid vårt Universitet.

Till och med den enkla uppgiften om dagen för promotionernas anställande är ej utan sin betydelse i fråga om deras och till och med i viss mån Universitetets egen historia i yttre hänseende. Till en början hölls promotionen under midvintern. Resurserna voro små, den stora allmänhetens deltagande ej synnerligen att påräkna. Blef så tiden framflyttad, tills i en lång följd datum för midsommarsaftonen eller en åtminstone derintill liggande betecknar deras höjperiod såsom fester i detta ords fulla mening. Tiden för tillbakaflyttandet till slutet af Maj, eller så vidt möjligt fram i början af juni, i och med den ändrade fördelningen af lästerminerna sammanfaller temligen med den successiva återgången i betydelse såsom sådana.

Med afseende på antalet promovendi vid hvarje särskild promotion finna vi, att den år 1768, således vid universitetets första secularfest, intager första

rummet med 75 promoti, dernäst 1808 och 1844 med resp. 70 och 71. Det minsta antalet har, oafsedt de båda första med 14 och 15 samt den sista, som dock egentligen vore att sammanräkna med den för innevarande år, med likaledes 14, förekommit vid promotionen 1859 med 19 samt 1871 och 1877 med 20 och 21 promoti. Då hela summan af sedan universitetets stiftelse promoverade fil. doktorer skulle utgöra 2368, blir medeltalet för samtliga de 58 promotionerna i det närmaste 41 (40,83), hvilket antal tydligen ej för framtiden kan uppnås äfven med förutsättning af mellantider, motsvarande de förr i lag föreskrifna. De väsendtligen stegrade fordringarne särskildt på disputationssproffet, i samma mån studierna inom fakulteten allt mera öfvergått till rena fackstudier, måste tydligen fortfarande såsom under senast förflutna tid föranleda en väsendtlig minskning af det absoluta antalet promovendi.

Men vi återgå till 1829 års promotion, som ligger oss närmast.

Det är redan förut angifvet, att hela antalet vid densamma promoverade utgjorde 46, oberäknadt den, som kom att bland dem i så många afseenden intaga en särskild hedersplats såsom lagerkransad.

Ännu qvarlevande bland dessa, och som således vid innevarande års promotion skola emottaga jubelkransen, äro 13, hvilket antal, såsom utgörande mer än en fjerdedel ($28\frac{1}{3}$ proc.) af det hela, ej obetydligt öfverskrider hvad efter regeln förekommit. Vid promotionen 1829 voro jubeldoktorerna endast 5 eller jemt $\frac{1}{3}$ ($12\frac{1}{2}$ proc.) af de 40, som år 1778 promoverades. Af dessa fem, kyrkoherdarne J. H. Engelhardt i Fellingsbro, B. M. Lindvall i Ryssby, R. Åkerman i Högestad och C. Edberg i Esphult samt Reg.-pastorn B. Santesson, var endast en (den sistnämnde) vid promotionen närvarande.

Såsom äfvenledes redan vid den tabellariska öfversigten är angifvet, intogs första hedersrummet vid promotionen af *H. M. Melin*, som väl utan fråga ännu i närvarande stund kan räknas som en af denna promotions förnämsta prydnader. Magisterfrågan, som efter öflig sed skulle af honom såsom primus besvaras, är märklig redan därför, att den framställdes genom en bland oss ännu qvarlevande, af hvars hand vi erhållit en genomförd skildring af den Tegnérska tiden i Lund, eller dåvarande Adjunkten i Österl. språk, numera jubeldoktorn sedan 5 triennier tillbaka *Ach. Kahl*. I och för sig är den anmärkningsvärd såsom innehållande ett kemiskt spörsmål: "An disciplina atomorum chemicarum necessario cogat, eas insecabiles et individuas per se haberi," som för närvarande alldeles särskildt tar kemisternas uppmärksamhet i anspråk. Det är mig obekant, huru den sedermera så frejdade theologen, med det alltid

på samma gång lefvande intresset för naturens stora under, för tillfället fann sig föranlåten att besvara den qvistiga frågan. Det vissa är, att den ännu i närvarande stund är obesvarad.

Jag tror mig särskildt bereda jubilarerna ett nöje genom att efter programmet meddela en fullständig förteckning öfver de 1829 promoverade, med tillägg af summariskt affattade uppgifter, för så vidt sådana kunnat för tillfället anskaffas, rörande dödsåret och den samhällsställning, som åtminstone närmast dessförrinnan intogs. Fullständigare biografiska meddelanden har jag ansett vara för det afsedda ändamålet obehöfliga.

Vid Promotionen 1829 till Doktorer promoverade.

Hedersdoktor: *Adam Oehlenchläger*, f. d. 14 Nov. 1799, † d. 20 Jan. 1850.
 Ostrogothi: 1. *A. M. Stenkula*. 2. *G. W. Kemner*. 3. *Anders Gustaf Dahlhom*, f. $\frac{3}{3}$ 1806. E. o. prof. i entomologi vid Lunds Univ. † $\frac{3}{5}$ 1859.
 Vestrogothus: 4. *Carl Th. Agrell*, f. $\frac{21}{5}$ 1809. Borgmästare i Uddevalla. † 1852.
 Smolandi: 5. *Julius Fredrik Vult von Steijern*, f. $\frac{1}{12}$ 1808. Auskultant i Götha hofrätt. † $\frac{2}{4}$ 1834. 6. *L. E. Carblorg*. 7. *Andreas Andersson*, f. $\frac{22}{7}$ 1801. Collega Scholæ i Jönköping till 1848. † $\frac{10}{12}$ 1878. 8. *O. Ståhl*. 9. *Johan Magnus Rosengren*, f. $\frac{13}{11}$ 1802. Conrector vid Jönköpings skola. Pensionerad 1864. † $\frac{7}{8}$ 1879. 10. *P. M. Lönblad*. 11. *Sven Harald Almqvist*, f. $\frac{24}{7}$ 1804. Reg.-past. vid andra lifgardet. Ledamot af Hof-konsist. Sekr. i preteståndet från 1850. † $\frac{29}{10}$ 1876. 12. *Samuel Fredrik Krook*, f. $\frac{2}{4}$ 1805. Adjunkt i Österl. språk vid Lunds Univ., sedan prost och kyrkoh. i Reng, Lunds st. † $\frac{10}{9}$ 1868. 13. *Pehr Johansson*, Ultimus, f. $\frac{2}{3}$ 1804. Conrector Scholæ i Wexiö. † $\frac{1}{11}$ 1839. 14. *C. H. Ståhl*.
 Scani: 15. *Assar Lindeblad*, f. $\frac{19}{12}$ 1800. Prost och Kyrkoh. i Öfved. † $\frac{3}{3}$ 1848. 16. *Paul Johan Boström*, f. $\frac{29}{3}$ 1802. Läroverksadjunkt i Lund. † $\frac{17}{1}$ 1876. 17. *Erik Tornberg*, f. $\frac{19}{5}$ 1802. Prost och Kyrkoh. i Borlunda. † $\frac{23}{3}$ 1870. 18. *Lars A. Boström*, f. $\frac{6}{5}$ 1806. Med. Dr. Reg. Läkare vid Wendes Artilleri. † $\frac{7}{9}$ 1857. 19. *Peter Olof Liljewalch*, f. $\frac{24}{1}$ 1808. Med. Dr. Konungens förste lifmedicus. K. W. O. † 1877. 20. *A. C. J. Raab*. 21. *Gustaf Lindström*, f. $\frac{11}{7}$ 1805. Prost och Kyrkoh. i Hjortsberga (Blek.) † $\frac{31}{10}$ 1871. 22. *Hans Magnus Melin*, Primus. Född $\frac{14}{9}$ 1805. Theol. Prof. och Domprost i Lund, en af de Aderton i Sv. Ak. K. N. O. † $\frac{17}{11}$ 1877. 23. *Chr. Tegnér*. 24. *Fredrik Johan Berling*, f. $\frac{3}{4}$ 1808. Akademiboktryckare. † $\frac{19}{2}$ 1876. 25. *Carl Gustaf Berling*, f. $\frac{25}{3}$ 1809. Prost och Kyrkoh. i Höja. † $\frac{7}{3}$ 1863. 26. *Wilhelm Adolf Nolleroth*, f. $\frac{30}{3}$ 1809. Med. Dr. Reg. Läkare vid Sk. Husar-Reg. † $\frac{10}{1}$ 1880. 27. *Johan Gustaf Billberg*, f. $\frac{14}{4}$ 1809. Med. Dr. Bat. Läkare vid Sk. Dragon-Reg. † $\frac{2}{1}$ 1839. 28. *H. O. Schönbeck*. 29. *S. L. Lovén*. 30. *Abraham P. Cronholm*, f. $\frac{22}{10}$ 1809. E. o. Prof. i Historia vid Lunds Univ. † $\frac{27}{5}$ 1879.

Blekingus: 31. *Nicolaus Johan Steenhoff*, f. $19/6$ 1805. Th. D:r. Prost och Kyrkoh. i Karlshamn. † $7/1$ 1879.

Gothoburgenses: 32. *Joh. Petersson*, f. $14/3$ 1797. † $26/2$ 1830. 33. *Olof Abraham Appelberg*, f. $25/6$ 1802. v. Pastor i Tölö. † $27/12$ 1838. 34. *Carl August Landberg*, f. $27/8$ 1802. Prost och Kyrkoh. i Nafverstad. † 1871. 35. *Anders Lundgren*, f. $31/12$ 1800. E. o. hofpredikant. Pastorsadjunkt vid Jakob i Sthlm. † $11/6$ 1838. 36. *Jonas Samuel Bagge*, f. $1/7$ 1803. Lärare i mekanik vid Falu bergsskola. Prof. L. V. A. † $4/1$ 1870. 37. *G. Peterson*. 38. *N. Kullberg*. 39. *Peter Niclas Wetterberg*, f. $31/8$ 1808. Kapten vid Skaraborgs Reg. Majors r. † 1868. 40. *Gustaf Magnus Öhrvall*, f. $7/7$ 1807. † $20/12$ 1833.

Calmarienses: 41. *Jöns Forssell*, f. $16/6$ 1799. Prost och Kyrkoh. i Smedby och S. Möckleby. † $5/12$ 1848. 42. *P. M. Erlandsson*. 43. *Lars Peter Brunnér*, f. $29/4$ 1804. Lärare i Nat.-Hist. vid Kalmar Gymn. † $27/12$ 1835.

Vermlandus: 44. *Johan Erik Nordahl*, f. $8/8$ 1804. Konrektor i Karlstad. Kyrkoherde i Åmål. † $29/10$ 1854.

Norrlandi: 45. *Johan Matthias Löfmark*, f. $8/5$ 1808. Akademiräntmästare i Lund. † 1850. 46. *Axel Christian Böös*, f. $5/1$ 1811. † i Lund läsåret 1834—35.

Vi finna af denna förteckning att ej mindre än 8, således nära en sjettedel af de 46 promoverade aflido i yngre år, eller redan under loppet af de närmast följande 10 åren (Vult von Steijern, Billberg, Petersson, Appelberg, Lundgren, Öhrvall, Brunnér och Böös). Inom olika samhällsställningar räkna vi många högt aktade namn. Såsom af lätt insedda skäl tidigare ännu mer än nu måste varit fallet, hafva de fleste egnat sig åt kyrkans tjänst eller af hela antalet 23, bland hvilka 19 blifvit kyrkoherdar i egna församlingar. Oafsedt de ej få af dessa, som till en början tjänstgjorde som skolmän, räkna vi 7, som uteslutande varit som sådana verksamma. I universitetets tjänst finna vi förutom Th. Prof. och Domprosten Melin, som ibland dem intager första rummet, L. Or. Adjunkten, sedan Kyrkoherden Krook, Räntmästaren Löfmark samt två E. O. Professorer, Dahlbom och Cronholm, som båda hvar inom sitt område utvecklat en aktningvärd författareverksamhet. Naturforskningen har, utom den förstnämnde af dessa två, endast funnit en, som uteslutande gjort densamma till sin uppgift, men i hvilken vi berömma oss att kunna räkna en zoolog af första ordningen och åt hvars närvaro vi nu skulle särskildt gladt oss. Till samma kategori kan dock äfven den såsom lärare i Fahlun med stor heder verksamme Prof. Bagge hänföras. Ibland fyra läkare har i synnerhet en (Liljewalch) intagit en särskildt framstående ställning såsom sådan. Slutligen finna vi tvenne, som egnat sig åt den juridiska banan, samt en åt den militära.

Bland de redan bortgångna hafva tvenne aflidit så nära den innevarande tiden, att de strängt taget redan hunnit jubelåret såsom Fil. Doktorer, nemligen Nolleroth och Rosengren. Särskildt hvad den sistnämnde beträffar, kan man ej undgå att beklaga, att lifstråden sålunda skulle slitas, innan den af rent yttre förhållanden beroende tidpunkten hade inträdt för jubelhelsningens öfverbringande, då väl för visso vårt läroverk sällan om någonsin har funnit en lärjunge, hvilken såsom han ej endast i handling ådagalagt, utan ock i hjertats innersta känt den tacksamhet mot detsamma, hvartill ungdomsminnena manade.

Det återstår nu endast att i vanlig ordning meddela den närmare uppgiften så väl på jubeldoktorerna som dem, hvilka nu första gången skola emottaga lagerkransen. Att de förras antal (13) till och med betydligt öfverstiger de senares (5), är under närvarande förhållanden lätt förklarligt. Under tiden för de i full mening sedvanliga promotionerna har något liknande endast en gång förr inträffat, nemligen vid den förr omnämnda promotionen 1859 med 21 jubeldoktorer från den ovanligt stora promotionen 1808 emot 19 vid tillfället promoverade.

I. Jubel-Doktorer, promoverade den 23 Juni 1829.

Östgöta Nation:

ANDERS MARTIN STENKULA. "Född den 6 April 1800 i Östra Skrukkeby socken af Linköpings stift och län, blef Student i Lund v. t. 1819; promoverades i Lund till Filos. Doctor 1829; blef Docent i Ekonomi vid Lunds Universitet 1835; Kyrkoherde i Ringarum af Linköpings stift och län 1856; tillträdde 1857; Honor. Prost 1859."

GUSTAF WILHELM KEMNER. "Född den 5 Febr. 1806 i Skeninge. Föräldrar: Rådm. och Magistrats-Sekr. i Wadstena v. Häradshöfding Johan Kemner och Brigitta Kristina Zetterstedt. Student i Lund h. t. 1823. Prom. fil. Doktor derst. 1829. v. koll. vid Söderköpings Läroverk v. t. 1830. v. Rektor i Skeninge h. t. s. å. och v. t. 1831. Kollega ord. i Söderköping den 22 Dec. s. å. Besökte Upsala Universitet h. t. s. å. och v. t. 1832. Koll. vid Wadstena skola den 27 Nov. 1833. v. Koll. derst. v. t. 1834 tilltr. s. å. v. Rektor i Wadstena v. t. 1840, hela året 1841. Prestv. i Linköping d. 21 Aug. 1842, underg. pastor. ex. s. å., åter v. Rekt. i Wadstena h. t. s. å. och v. t. 1843. v. Koll. i Norrköping h. t. s. å. Ord. Koll. derst. den 11 Okt. s. å. Tillika Lärare vid Ebersteinska Söndags-skolan i Norrköping den 18 April 1849. Kyrkoh. i Tjellmo den 26 Nov. s. å., tilltr. 1850. Prost 1859. v. Kontr. prost 1872. Led. af Link. B. S. och af Ö. H. S. — Gift 1:sta gg. 1842 med Amalia Zetterstedt från Blekinge † 1861. 2:dra gg. med Constance Euphrosyne Siljeström fr. Linköping."

Tr. Arb., Acad. Disp. Theophrasti Characteres, Græce et Suehice, Lund 1824. — *De Hemipteris, Sueciæ.* Lund 1829. — *Tillfällighetsverser.* Linköping 1869.

Smålands Nation:

OLOF STÅHL. "Född den 17 Okt. 1805. Student i Lund h. t. 1823. Magister den 23 Juni 1829. v. Apologist i Wexiö den 1 Sept. s. å. Ord. Apologist den 11 Dec. 1829. Kollega vid Wexiö skola den 17 Mars 1830. Konrektor vid Wexiö Lärdomsskola den 27 Juni 1840. Rektor vid samma Läroverk den 4 Aug. 1843. Prest- och Pastoralexamen år 1846. Prestvigd i Wexiö den 23 Maj 1847. Kyrkoherde i Skirö den 4 Okt. 1847; tillträdde den 1 Maj 1848. Prost öfver egna församlingar år 1849. Kontraktsprost i Östra Härads kontrakt den 8 Juni 1863. Ledamot af Kongl. Majts Nordstjerne-Orden den 29 Juli 1869."

PEHR MAGNUS LÖNBLAD. "Född i Hestra den 2 Febr. 1804. Föräldrar: Prosten och Kyrkoherden i Hestra Magnus Lönblad och Petronella Katarina Collin. Student i Lund h. t. 1822. Filos. Kand. i Lund den 19 Dec. 1827. Disputerat pro gradu 1829. Prestvigd i Kalmar den 15 Febr. 1828. Pastoralexamen 1834. Komminister i Herråkra den 19 Juni 1839. Tillträdde den 1 Maj 1841. Kyrkoherde i Kalfsvik den 20 Augusti 1855. Tillträdde den 1 Maj 1858.

CARL HENRIK STÅHL. "Född i Skirö den 8 Juni 1808. Föräldrar: Kontraktsprosten, Kyrkoherden i Skirö, Jubelmagistern, Theol. Doktorn Johan Ståhl och Anna Margareta Almqvist. Student i Lund h. t. 1825. Magister den 23 Juni 1829. v. Kollega i Wexiö den 1 Sept. 1830. Ord. Kollega den 9 Nov. s. å. Konrektor d. 30 April 1844. Prestvigd d. 21 Febr. 1847. Rektor vid H. Lärdoms- och Apologistskolan i Wexiö den 13 Dec. 1847. Kyrkoherde i Svartorp och Lekeryd den 5 Okt. 1849, tillträdde den 1 Maj 1850. Prost s. å. Riksdagsfullmäktig för Wexiö Stift 1856—1858. L. N. O. 1860. Höll tal å Wexiö Läroverks vägnar den 2 Dec. 1844 med anledning af konung Oscar I:s kröning, samt vid prestmötet i Wexiö 1859 till minne af framlidne Biskopen m. m. Es. Tegnér."

LARS ERIK CARLBORG. "Född den 4 Juli 1804 i Brunnsnäs af Brunns socken och Wenersborgs Län. Min fader var Regements-pastorn vid Elfsborgs regemente Johan Carlborg, min moder Anna Christina Unge, dotter till Borgmästaren i Ulricehamn Erik Unge. Min fader dog redan i min späda barndom, hvarefter min mor ingick nytt gifte med Lagmannen J. C. Lemchem. Intogs först i Skara skola, flyttade sedan, efter min moders andra gifte, till Jönköpings skola, från hvilken jag öfvergick till Wexiö Gymnasium. Efter sluttade studier der inskrefs jag som student vid Lunds universitet år 1822, aflade Filologie Kandidatexamen 1827 och Filosofie Kandidatexamen 1829 samt promoverades s. å. Har ett år tjenstgjort såsom tillförordnad Kollega vid Jönköpings Trivialskola samt ett år såsom Apologist vid Wexiö skola. Derefter har jag egnat mig åt privatundervisning, dels vid Upsala Akademi, dels på landet."

Skånska Nationen:

AXEL CARL JACOB RAAB. "Född den 8 Aug. 1808. Fadren Kaptenen och egendomsegaren Frih. Johan Jacob Raab. Student i Lund 1823. Fil. Dr. 1829. Prestvigd den 8 Juni 1840. Pastorexamen den 8 Juni 1841. Har under nära 27 år oafbrutet tjänstgjort dels som Adjunkt dels som v. Pastor i St. Ibb och Herrestad, Winslöv, Esphult m. fl. församlingar, har sedan 1867 varit delvis tjänstfri, men intill den sista tiden på olika ställen ofta utfört presterlig tjänstgöring. Bland de Kyrkoherdar, hos hvilka jag biträdt och åtnjutit en synnerlig välvilja, minnes jag särskildt Kontraktsprostarne Ramberg i Höxeröd och Simonsson i Örtofta."

Af trycket utgifvet: Interpretatio vaticinii Joëlis. Dissertatio Acad. 1832.

CHRISTOFER TEGNÉR. "Född i Lund 1807. Student 1823. Disp. pro exercitio 1824: "Explanatio methodi quadratorum minimorum" 1824. Præs. mag. Christian Gissel Berlin. Philologiæ candidat 1827. Philosophiæ candidat 1829. Disp. pro Gradu 1829 "Granskning af Statseconomiens grundläror" Præs. Professor m. m. C. A. Agardh. Philos. Doctor 1829. Præsiderade för Docentur 1831. Docens i Arab. Lit. 1831. v. Conrector i Malmö Högre Lärdomsskola 1832. Constituerad 1832. Examen pædagogicum för Rectorat 1832. Præsiderade för Rectorat 1833. Prest- och Pastorexamen 1838. Prestvigd 1838. Rector vid Malmö Högre Lärdomsskola 1838. Kyrkoherde i Kjellstorp och L. Bedinge församlingar 1839. Tillträdde 1841. Prost 1843. Ledamot af Kongl. Nordstjerneorden 1853. Ledamot af Sällskapet för nyttiga kunskapers spridande bland allmogen 1835. Ledamot af Lunds Stifts Bibelsällskap sedan dess stiftelse 1846. Medlem af Svenska Diakonissällskapet 1864, af Sv. Bibelsällskapet 1874, af föreningen "kyrkans vänner" 1878."

Tryckta arbeten: Sura korani XLV arabice et suthice. Specimen för Docentur 1831. Aphorisme Paedagogici pro munere Rectores 1833. Kyrk-historisk Handbok af Dr J. G. V. Engelhardt. Tredje Bandet. Öfversättning 1837.

HENRIK OLOF SCHÖNBECK. "Född den 28 April 1810. Student 1824. Filosofie Doktor 1829. Idkade studier vid universitetet i Köpenhamn 1825, 1829, 1830 och 1831. Utnämndes till Docens i Ästetik vid Lunds universitet 1831. Uppfördes s. å. å förslag till adjunktur i teoretisk och praktisk filosofi vid samma universitet. Undergick kansli-examen i Stockholm 1833, samt prest- och pastoral-examen i Lund 1838. Förestod ästh. professionen en kortare tid af h. t. 1838. Utnämndes till Kyrkoherde i Hesslunda 1840. Kallad till revisor af riksbankens afdelningskontors i Malmö räkenskaper och förvaltning 1842 och till revisors suppleant 1844. Företog en resa i Tyskland 1846 och besökte universiteten i Berlin, Halle och Leipzig, samt öfvervar det fria kyrkomötet i Neustadt; Riksdagsfullmäktig 1856—1858. Kyrkoherde i Qvistofta 1859. Inspektor vid Landskrona elementarläroverk s. å., entledigad derifrån på begäran 1864. Folkskoleinspektör åren 1862—1867. Statsrevisor 1865. Prost i Rönnebergs kontrakt 1869. På begäran derifrån entledigad 1873. L. N. O. 1869. Af Malmöhusläns landsting vald till ledamot i Riksdagens första kammare för åren 1876—1884."

Utgifna Skrifter: Om södra Skottlands folkpoesi, akad. afhandling 1831. De poena capitis (spec. för adj. i fil.) 1831. Strödda predikningar 1846. Biskop Wilh. Faxes historia 1:sta Delen 1848; supplement dertill s. å. Riksdagsmannen Knut Perssons biografi 1851. Memorialer föredragna i preteståndet 1856. Berättelser om folkundervisningen i Christianstads och Blekinge Län 1864 och 1866, samt i Malmö län 1868. Personal och Kulturbilder under signaturen —ck i Ny Illustrerad tidning 1877—1878, och i särskildt tryck jemte bilagor, Helsingborg 1878.

SVEN LUDVIG LOVÉN. "Född 1809. Student i Upsala 1823, i Lund 1824. Docens i Zoologi 1830. Professor och Intendent vid det Naturhistoriska Riks-Musei afdelning för lägre Evertebrater 1841. Med. Doctor Honorarius vid Lunds Universitets Jubelfest 1868. K. N. O. 1:a Kl. K. D. D. O. 1:a Kl. Off. B. Leop. O. Ledamot af K. Wetenskaps-Akademien, K. Landtbruks-Akademien, K. Musikaliska Akademien, K. Wet. Societeten i Upsala, K. Fysiografiska Sällskapet i Lund, K. Wetensk. och Witterh. Samhället i Göteborg, af Svenska Läkaresällskapet, samt af åtskilliga utländska Akademier och Samfund."

Utgifna Skrifter, alla i Zoologiska ämnen, äro intagna i K. Wetenskaps-Akademien's publikationer."

Göteborgs Nation:

GUNNAR PETERSSON. "Född den 17 Jan. 1801 uti Qville församling af Norra Bohuslän, fadren bonde. Intogs i Uddevalla Trivialskola 1817, och på Göteborgs Gymnasium 1819. Student i Lund 1822. Prestvigd 1828. Promoverad Philosophie Doctor derstädes 1829. v. Collega i Uddevalla s. å. E. o. Bataljons-predikant vid Göta Artilleri-Regimente i Göteborg 1830. Ordinarie Bataljonspredikant vid samma Regimente 1832. Regimentspastor vid mernämnda Regimente 1841. Utnämnd Kyrkoherde i Warbergs Pastorat 1844, tillträdde 1846. Prost öfver egna församlingar 1849, v. Kontraktsprost s. å. Ordinarie Kontraktsprost 1864. Ledamot af K. N. O. 1874."

NILS KULLBERG. "Född den 2 Oct. 1806 uti Tvååker, Halland, Fadern Prost, L. N. O, Jubeldoktor i Lund 1847. Student i Lund 1823. Promov. Filos. Dokt. 1829. vic. Apolog. vid Christ församlings skola i Göteborg 1830. Rektor vid samma skola 1831. Lärare i Engelska språket vid Göteborgs Gymnasium 1838. Lärare i fremmande Lefvande språk derstädes. Rektor vid H. Apologist-skolan 1841. Rektor för den förenade H. Lärdoms- och H. Apologist-skolan 1849. Prestvigd 1845. Pastoral-examen 1845. I nåder utnämnd till Kyrkoherde i Råda, Skara Stift 1853, tillträdde 1854."

Kalmar Nation:

PEHR MAGNUS ERLANDSSON, född den 1 Sept. 1804. Student i Lund den 9 Okt. 1823. Aflade Filologisk Kandidat-examen den 18 Juni 1828, Filosofisk d:o den 13 Maj 1829. Promoverad samma år. Conrector i Kalmar 1837. Eloquentiæ & Poëseos Lector vid Kalmar Gymnasium 1848. Kyrkoherde i Högby på Öland 1850. Prost.

II. Filos. Doktorer vid nu förestående promotion.

Vestgöta Nation:

ANDERS SAHLÉN. Född den 12 Febr. 1834. Aflade Studentexamen i Lund den 27 Maj 1853 och Filosofie-Kandidatexamen derstädes den 29 Maj 1863. Ventilade på samma ställe den 10 Sept. 1869 en afhandling för Filosofiska gradens vinnande öfver ämnet: Översigt af samhällstillståndet i Frankrike under tiden närmast före Ludvig XIII:s tronbestigning. Befullmäktigades som Adjunkt vid Wenersborgs högre elementarläroverk den 16 Aug. 1865, efter att den 17 Juni 1864 ha blifvit till samma befattning konstituerad; har vid nämnda läroverk från och med höstterminen 1864 oafbrutet tjänstgjort intill slutet af höstterminen 1868 såsom adjunkt, men från och med 1869 års vårtermin till och med detta års vårtermin såsom vikarierande Lektor. Företog med statsunderstöd år 1876 en utrikes resa till England och Frankrike för språkstudiernas idkande. Har författat och låtit trycka, men ej ventilerat en för lektorsbefattning afsedd afhandling, med titel: "Samhällsutvecklingen i Frankrike under tiden från Ludvig XIII:s tronbestigning till fördraget i Nimes 1629."

Skånska Nationen:

CARL JUSTUS FREDRIK AF PETERSENS. Född i Lund den 15 April 1851. Genomgått Malmö h. Elementarläroverk. Mogenhetsexamen den 28 Maj 1869. Student vid Lunds Universitet den 20 Sept. s. å. Ex. stili latini den 23 Maj 1870. Fil. kand. ex. den 15 Sept. 1873. Fil. lic. ex. den 29 Maj 1878. Disp. för doktorsgraden den 13 Sept. 1879. Genomgick Filologiska Seminariets i Lund afdelning för nordisk språkforskning, läsåret 1873—74. E. o. amanuens vid universitetsbiblioteket den 6 Maj 1874. Förestod amanuensbefattningen vid universitetets historiska museum samt mynt- och medaljkabinettet den 9 Febr.—31 Maj 1878. Docent i nordiska språk den 30 Sept. 1879.

Tryckt Skrift: Jónsvíkinga saga (efter Cod. AM. 510, 4:o) samt Jónsvíkinga drápa Lund 1879. XXXVIII + 136 (+ 1) sidd. 8:vo. (Gradualdisp.)

SVEN AXEL THEODOR TULLBERG. Född i Landskrona 1852. Föräldrar: Handlanden Carl Magnus Tullberg och Elisabeth Charlotta Mellberg. Aflade maturitetsexamen vid Malmö Högre Elementar-Läroverk den 27 Maj 1871. Student den 18 Sept. s. å. Filosofie Kandidat den 15 Sept. 1877. E. o. Amanuens vid Geologiska Institutionen i Lund den 22 Sept. s. å. Filosofie Licentiat den 23 maj 1879. Disputerade pro gradu den 24 Maj 1880. Geolog vid Sveriges Geologiska Undersökning den 1 Aug. 1879. Tjänstgjorde såsom andre lärare vid Göteborgs och Bohusläns folkhögskola läsåret 1875—1876 och vid Westmanlands folkhögskola å Tärna läsåret 1876—1877. Ledamot af Geologiska Föreningen.

Tryckta Skrifter: Om Agnostus-arterna i de kambriska aflagringarne vid Andrarum 4:o 37 sid. 2 taflor. 1 tabell och en kartskiss. Stockholm 1880. Gradualafhandling. I *Botaniska Notiser* 1873 s. 65—71: Översigt af de skandinaviska arterna af släktet *Ranunculus* L., gruppen *Batrachium* D. C.; sid. 130—136 (i förening med J. Eriksson); Bidrag till Skånes flora; 1876 s. 136—140: Om några på Möen förekommande *Primula*-former. I *Geologiska Föreningens Förhandlingar* 1880 Band. 5, Nr 2 sid. 39—43 med en tafla: Några *Didymograptus*-arter i undre graptolitskiffer vid Kiviks-Esperöd; Nr 3, sid. 86—101: Om lagerföljden i de kambriska och siluriska aflagringarne vid Röstånga (med 1 karta).

BENGT JÖNSSON. Född i Kattarp den 5 Okt. 1849. Genomgick Helsingborgs högre Elementarläroverk. Student vid Lunds Universitet den 12 Sept. 1870. Aflade latinskt stilprof för filos. Doktorsgraden den 2 Dec. 1871. Aflade filos. Kandidatexamen den 31 Januari 1874, samt filos. Licentiatexamen den 31 Maj 1878. Disputerade för filos. Doktorsgraden den 14 Febr. 1880. Utnämndes till Docent i Botanik den 8

Mars 1880. Utnämndes till Föreståndare för Frökontrollanstalten i Lund den 22 Dec. 1879 och till Lärare i Botanik vid Alnarps Landtbruksinstitut den 23 Mars 1880. Genomgår för närvarande profårskurs vid Lunds allmänna läroverk. Företog såsom Batteramsk stipendiat en resa i Tyskland år 1878—1879.

Af trycket utgifvet: Bidrag till kännedomen om bladets anatomiska byggnad hos Proteaceerna. (Disp. p. grad.)

Göteborgs Nation:

PONTUS ERLAND AND:SON FAHLBECK, född den 15 Okt. 1850 i Ölme socken af Karlstads stift. Genomgick Göteborgs högre Elementarläroverk. Aflade dersamma stades Studentexamen den 27 Maj 1870. Inskrefs såsom Student vid Lunds Universitet den 10 Okt. s. å. Undergick examen stili latini den 10 Dec. 1873, Filosofisk Kandidat-examen den 28 Maj 1875 och Filologisk Licentiat-examen den 23 April 1879 samt disputerade pro gradu philosophico den 26 Maj 1880.

Afhandling: Kritiska Studier öfver det frankiska rikets äldsta samfundsskick. 217 sid. in 8:o. (Disp. p. gradu).

Till ytterligare erinran om det särskilda minne ifrån 1829 års promotion, hvilket ej minst föranledt den mera festliga prägel, som åt den nu blifvande skall tilldelas, och med omedelbar föranledning deraf har fakulteten velat med sin genom lagerkransen betecknade lärdomsgrad hedra tvenne utlandet tillhörande män, som synts henne intaga en särskildt framstående plats bland nu lefvande öfversättare af *Esaias Tegnér*s skaldeverk. Hon har alltså med Kanslerns medgifvande utsett till

III. Hedersdoktorer vid denna promotion:

JACOB GROTH, Geheimeråd, Excellens, Ledamot af kejserliga Vetenskapsakademien i Petersburg, Riddare af S:t Annæ Ordens första Klass m. m.

Författare till en mängd arbeten i historia, vitter kritik och filologi. Har särskildt gjort sig förtjent af vårt lands litteratur genom sin både af ryska och svenska granskare högt berömda ryska öfversättning af Frithiofs-sagan, hvilken utkommit i två upplagor.

OTTO GOTTFRIED, Freiherr von LÜTTGENDORFF-LEINBURG, Meister des freien Deutschen Hochstifts in Frankfurt, Riddare af Wasaorden, Ridd. af hertigl. Anhaltska Albrecht Björnens Orden m. m.

Har genom sina arbeten verkat mycket för att i Tyskland sprida kännedomen om skandinavisk, särskildt svensk vitterhet (har t. ex. utgifvit Hausschatz der Schwedischen Poesie; Öfversättning af Carl XV:s dikter, af Oehlenschlägers Helge m. m.). I synnerhet förtjent såsom öfversättare af Tegnér's verk, af hvilka han bland annat utgifvit Frithiofs-sagan såväl i prosaisk öfversättning som i poetisk, den senare utkommen i icke mindre än 11 upplagor.

Då utsigt ej finnes att få se vid den förestående festligheten närvarande Universitetets vördade Kansler, f. d. Envoyén, En af de Aderton i Svenska Akade-

mien, Riddaren och Kommendören af Kongl. Maj:ts orden, Ridd. af K. Carl XIII:s orden, Riddaren af Kongl. Danska Elefanterorden, Ledamoten af Kongl. Vetenskaps-Akademien m. m. m. m., Filosofie Doktorn, Herr Grefve **HENNING HAMILTON**, anhåller jag vördsammast, att Universitetets Prokansler, Biskopen i Lunds stift, Kommendören med stora Korset af Kongl. Nordstjerneorden m. m., Theol. och Filos. Doktorn Herr **WILHELM FLENSBURG** behagade densamma öfvervara och vid promotionsakten efter öflig sed meddela venia promovendi.

Enär anledning är att vänta, att Hans Excellens Statsministern, Kommendören med stora korset af Kongl. Nordstjerneorden, Herr Grefve **ARVID RUTGER FREDRIKSON POSSE** samma dag till staden anländer, tillåter jag mig vördsamligen anhålla, det han täcktes med sin närvaro hedra vår promotionsfest.

Då minnena från promotionen 1829 i ej oväsentlig mån beröra äfven vårt broderland Danmark, är det oss en så mycket större tillfredsställelse att äfven kunna emotse närvaron af *Köpenhamns Universitets Rektor, Juris Doktorn och Professorn, e. o. Assessorn i Höieste Ret, R. D. O. AUGUST HERMAN FERDINAND CARL GOOS*.

Vördsamt och vänligen varda äfven till deltagande i promotionshögtidligheten inbjudna: Öfversten och Chefen för Kongl. Södra Skånska Infanteriregementet **AXEL ISAC VON PORAT**; Herrar Jubeldoktorer från tidigare promotioner, *Professores Emmeriti m. m.*, 93-åringen, jubilaren sedan 6 triennier **SVEN NILSSON**, **C. J. SCHLYTER** och **ADAM EKELUND** samt Förste Stadskomministern och Kyrkoherden m. m. **ACH. KAHL**; öfriga universitetets och vetenskapens gynnare och vänner, samt universitetets egna medlemmar, dess lärare och tjänstemän och dess studerande ungdom.

Samlingen sker i Consistorii Sessionsrum Måndagen den 31 Maj kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m., och afgår processionen kl. 11 f. m. till Akademiska Föreningens festsal.

Lund den 29 Maj 1880.

C. W. Blomstrand.

